

Rozważania Biblijne - 3 października

Pierwsze czytanie z księgi Rodzaju 2, 18 - 24

Potem Pan Bóg rzekł: «Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam, uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc». Ulepiwszy z gliny wszelkie zwierzęta lądowe i wszelkie ptaki powietrzne, Pan Bóg przyprowadził je do mężczyzny, aby przekonać się, jaką on da im nazwę. Każde jednak zwierzę, które określił mężczyzna, otrzymało nazwę "istota żywa". I tak mężczyzna dał nazwy wszelkiemu bydłu, ptakom powietrznym i wszelkiemu zwierzęciu polnemu, ale nie znalazła się pomoc odpowiednia dla mężczyzny. Wtedy to Pan sprawił, że mężczyzna pogrążył się w głębokim śnie, i gdy spał wyjął jedno z jego żeber, a miejsce to zapełnił ciałem. Po czym Pan Bóg z żebra, które wyjął z mężczyzny, zbudował niewiastę. A gdy ją przyprowadził do mężczyzny, mężczyzna powiedział: «Ta dopiero jest kością z moich kości i ciałem z mego ciała! Ta będzie się zwała niewiastą, bo ta z mężczyzny została wzięta». Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem

- Autor księgi Rodzaju nie jest naukowcem ani historykiem ale człowiekiem wierzącym, który próbuje wytłumaczyć znaczenie dzieła stworzenia i plany Boże.
- Czytany dziś fragment przypomina formę przypowieści, która później posługiwał się Jezus. Powstał on prawdopodobnie koło dziesiątego wieku pne. **Autor skupia się tu na odczytaniu relacji małzńskiej w świetle planów Bozych.**
- Słowo Adam, w oryginale hebrajskim użyte jest nie w sensie imienia ale oznacza « powstały z ziemi », « powstały z prochu ».

Oto przesłanie, zawarte w czytany dziś fragmencie :

1. Kobieta została stworzona od samego początku.

Dzisiaj nie mamy kłopotów z zrozumieniem tego, ale w czasach powstania tego tekstu, szczególnie w Mezopotamii uważano, że najpierw został stworzony mężczyzna i przez jakiś czas był sam, i dobrze sobie sam radził. Nowością, jaką wniosła tu Biblia było ukazanie, że kobieta została stworzona razem z mężczyzną i że jest ona darem od Boga dla mężczyzny, że bez niej nie może być szczęśliwy.

2. Zamiarem Boga jest uczynić człowieka szczęśliwym.

W Mezopotamii wierzono w wielu bogów, którzy rywalizowali ze sobą. Wierzono też, że stworzyli człowieka, aby im służył, aby był ich niewolnikiem. Tymczasem Biblia głosi, że jest Jeden Bóg, który stworzywszy człowieka, pozwolił mu zamieszkać we wspaniałym rajskim ogrodzie.

Słowa : *«Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam, uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc»* mówią o tym, że Bóg pragnie szczęścia człowieka.

3. Bóg stworzył mężczyznę i kobietę, zatem seksualność jest częścią Bożego dzieła stworzenia : jest więc dobra i piękna.

W ówczesnych czasach bardzo nowatorskim było stwierdzenie, że seksualność jest ważnym darem Boga dla człowieka, że jest mu dana, aby był szczęśliwy.

- *« Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swoją żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem. »*

4. Bóg powołał mężczyznę i kobietę do dialogu, a nie do dominacji jednego nad drugim.

Dialog zawiera w sobie jednocześnie bliskość i dystans. W języku hebrajskim, w przeciwieństwie do polskiego, słowa kobieta i mężczyzna mają wspólne pochodzenie. Mężczyzna to « *isz* » a kobieta to « *iszszah* ». Tak więc w hebrajskim słowo kobieta jest odmianą słowa mężczyzna. Można by powiedzieć, że jest ona jego « alter ego ».

- *« Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam, uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc »* : « *pomoc* » można przetłumaczyć tu jako « alter ego » czy dopełnienie.

- *« ...Pan sprawił, że mężczyzna pogrążył się w głębokim śnie, i gdy spał wyjął jedno z jego żeber, a miejsce to zappełnił ciałem. Po czym Pan Bóg z żebra, które wyjął z mężczyzny, zbudował niewiastę. A gdy ją przyprowadził do mężczyzny, mężczyzna powiedział:«Ta dopiero jest kością z moich kości i ciałem z mego ciała!Ta będzie się zwała niewiastą, bo ta z mężczyzny została wzięta»*

Tymczasem imiona, które człowiek nadał różnym stworzeniom, nigdy nie były pochodnymi od słowa « isz » : człowiek dobrze wiedział, że Bóg powierzył mu nad nimi władzę.

Symbolika obrazu snu :

- To Bóg działa podczas gdy człowiek « spi »...dzieło Boga jest tak wielkie, że człowiek nie może być jego świadkiem, przekracza ono jego możliwości poznawcze....
- Ten « tajemniczy sen » przetłumaczono na grecki jako « ekstaze ».
- Sen symbolizuje także noc: gdy człowiek się przebudzi, wraz ze stworzeniem kobiety, nastanie nowy dzień dla ludzkości...

Psalm 128

*Szczęśliwy każdy, kto boi się Pana,
który chodzi Jego drogami!
Bo z pracy rąk swoich będziesz pożywał,
będziesz szczęśliwy i dobrze ci będzie.*

*Małżonka twoja jak płodny szcep winny
we wnętrzu twojego domu.
Synowie twoi jak sadzonki oliwki
dokoła twojego stołu.*

*Oto takie błogosławieństwo dla męża,
który boi się Pana.
Niechaj cię Pan błogosławi z Syjonu,
ogłędaj pomyślność Jeruzalem
przez całe swe życie.*

Oglądaj dzieci twoich synów.

Pokój nad Izraelem!

- Spiewany dzis psalm ma podtytul « *Pieśń stopni* », co znaczy, ze nalezy do grupy tak zwanych « psalmow wzniesień » czy « wspinaczki », spiewanych w czasie pieszych pielgrzymek do Jerozolimy, a nie w samej Swiatyni Jerozolimskiej. Jest mowa o wspinaczce gdyz ostatni etap z Jerycho do Jerozolimy prowadzi dosc ostro pod gore. Stad tez slowo wspinaczka stalo sie synonimem owczesnych pielgrzymek.
- « *mnogie ludy pójdą i rzekną: «Chodźcie, wstąpmy na Górę Pańską do świątyni Boga Jakubowego! » (Iz 2,3)*
- Psalm 128 z pewnoscia spiewany byl pod koniec pielgrzymki, a dokladnie na ostatnich stopniach, wysokich schodow prowadzacych do Swiatyni.

Mozna podzielic go na trzy czesci :

1. Opowiadajaca o kaplanach, witajacych pielgrzymow w wejsci do Swiatyni i udzielajacych im ostatniej katechezy : « *Szczęśliwy każdy, kto boi się Pana, który chodzi Jego drogami! Bo z pracy rąk swoich będziesz pożywał, będziesz szczęśliwy i dobrze ci będzie. Małżonka twoja jak płodny szcep winny we wnętrzu twojego domu. Synowie twoi jak sadzonki oliwki dokoła twojego stołu. »*

2. Druga czesc psalmu to odpowiedz choru czy moze calego tlumu pielgrzymow : « *Oto takie błogosławieństwo dla męża, który boi się Pana. »*

3. W trzeciej czesci kaplani wypowiadaja slowa liturgicznego błogosławienia : « *Niechaj cię Pan błogosławi z Syjonu, oglądaj pomyślność Jeruzalem przez całe swe życie. Oglądaj dzieci twoich synów. Pokój nad Izraelem! »*

« *Szczęśliwy każdy, kto boi się Pana, który chodzi Jego drogami! »*

- Slowo « *szczęśliwy* » wystepuje czesto w Biblii. Ten, kto chodzi sciezka Pana jest blisko Niego, wiec jest szczesliwy.
- Powyzsze zdanie sklada sie z dwoch paralelnych czesci, w ktorych jest mowa o bojazni Bozej i o szczesciu. Bojazn Boza zawiera w sobie wymiar posluzenstwa Jego woli czyli woli Tego, który jest Miloscia. Czlowiek, który wie, ze Bog jest Miloscia i ze pragnie jego szczescia, nie boi sie Go ale z ufnością slucha Go, jest Mu posluszny... W sensie biblijnym, « bojazn Boza » nie wyraża leku ale dziecięca ufność wobec poteznego i jednoczesnie pelnego czulosci Ojca.
- « *Jak się lituje ojciec nad synami, tak Pan się lituje nad tymi, co się Go boją. » (Ps 103,13)*

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
  - ks. Ryszard Górski
  - Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
  - tel: 03.88.32.31.60